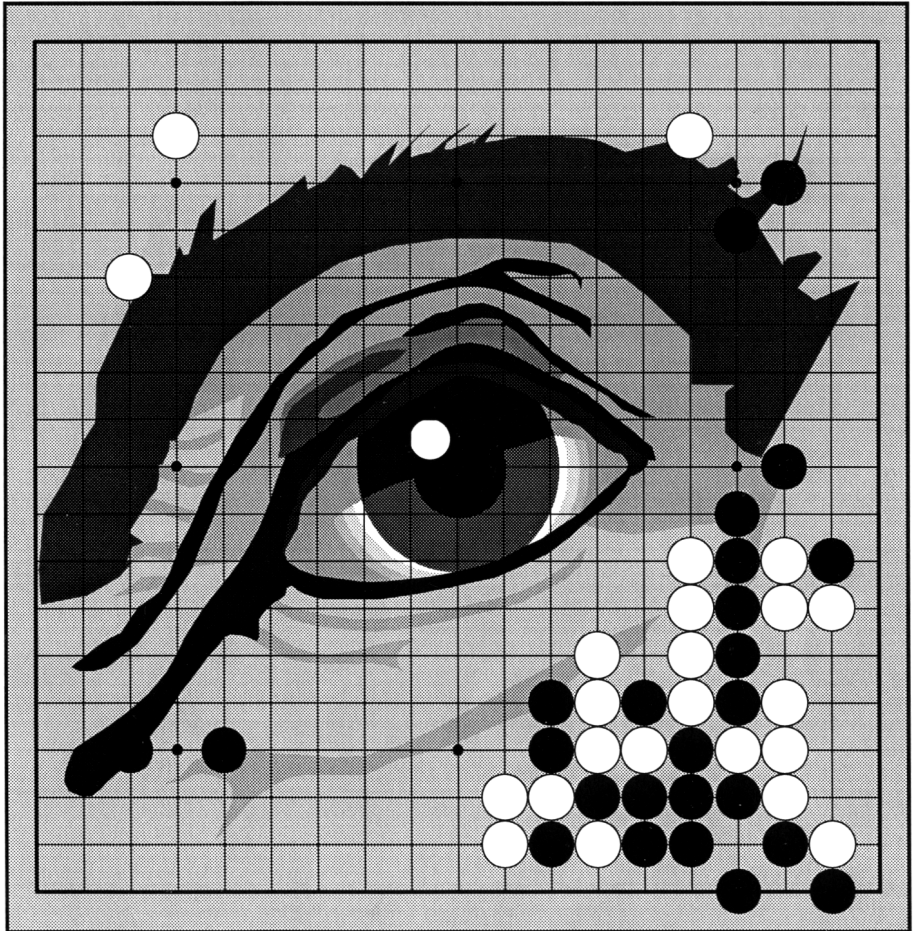

SENTE

Helsingin Go-kerho ry:n julkaisu

Numero 9

9.5.1995

Sente yksinpuhelu

Gon pelailu on kivaa ja kilpailu on kovaa. Go-tiedotus elää oudon aktiivista kautta Suomessa: Go-liiton tiedotteessa on julkaistu jo muutama oikea päivämäärä ja Ari aikoo dominoida naisten SM-kisojen tiedotusta. Tiedon valtateillä Ollin verkkosivu on mainittavan kovaääninen ja TTGoK esittelee itseään kansainvälisesti suomenkielellä. Laurin GoWrite lienee maailman levinnein suomalainen go-ohjelma. Kaikki tämä ja vielä kaksi Senteä puolen vuoden sisään.

Sente pyrkii järkkymättömästi elämään omaa elämäänsä ja tässä numerossa osoittaa ainakin, että masentunut itseilmaisu ei ole Jarkon yksinoikeus.

Tiedotustoiminta on kuitenkin kevyttä hupia verrattuna go-järjestötoimintaan. Senten päätoimittajana, go-kerhon edustajana ja rivipelaajana herään joka yö painajaisista, joissa toistuvat samat kysymykset:

- meneekö EGF konkurssiin Euroopan go-keskuksen mukana?
- mihin nuorisotoimintaan Ingin rahat muka saadaan upotettua?
- miksi nuorisotoimintaan ollaan satsaavinaan mutta lapinjärveläisiltä pojilta peritään korotettuja turnausmaksuja?
- onko go-liitto juopunut vallasta vai jostain muusta?
- koska pidetään seuraava kokous?

Senten numero 9 sisältää taas paljon uutta sitten viime näkemän. Kenties edellinen pikkujoulunumero oli liian raju, koska ihmisillä oli valtaisa päänsärky seuraavana aamuna. Pahoittelemme.

No, tervetuloa kurkistamaan Senteä: Lue Helsingin go-kerhon web-sivu paperilla. Suomen ainoa luokituslista on aina mielenkiintoinen. Tampereen PM-kisat olivat menestys ainakin eräille. Keijoa kiusataan taas. Kuka pelasi taishan? Hur gick det med Julle?

Vesa Laatikainen

5 dan

Senten päätoimittaja

Helsingin Go-kerho ry:n puheenjohtaja

Suomen Go-liitto ry:n tilintarkastaja

Suomen go-luokituskomitean puheenjohtaja

Suomen go-nuorisotoimikunnan jäsen

Helsinki GP-järjestelytoimikunnan jäsen

Hoh-hojjaa!

Helsingin Go-kerho ry. on Suomen vanhin, vahvin ja perinteikkäin go-kerho. Kerho on jo 15 vuotta vanha ja on historiansa aikana kasvattanut viisi dan-pelaajaa ja kymmeniä kyu-pelaajia, luonut muutaman vuosittaisen arvoturnauksen ja vakiinnuttanut tiistait ja sunnuntait rauhalliselle gon peluulle.

Helsingin go-kerhon peli-illat ovat seuraavat:

Tiistai 18.00 - 22.00 Ystävyyspuiston kerhotila
Kauppakartanonkatu 16, Itäkeskus
(sisäpiha, matala rakennus keskellä)

Kerhoillassa kokoontuu kymmenkunta pelaajaa ja pelistä kiinnostuneet ovat aina tervetulleita.

Sunnuntai 16.30- Kahvila Meritähti
Itämerenkatu 12, Ruoholahti

Tämän epävirallisemmän peli-illan puheenjohtajana toimii Olli. Kesän tullessa aurinko kutsunee jollekin terassille.

Helsinki Grand Prix 1995, Suomen tunnetuin kansainvälinen turnaus, pidetään 10.-12. kesäkuuta Itäkeskuksen kerhotilassa.

Lisää tietoa kerhosta, gusta ja kaikesta saa mm. kerhon puheenjohtajalta:

Vesa Laatikainen puh: 395 1391 (koti)
Laakavuorentie 14 B 48 569 6842 (työ)
00970 Helsinki internet: vesa.laatikainen@icl.fi

X.400:C=FI;A=ELISA;P=ICL;O=ICL;OU=FIN1401;S=LAATIKAINEN;G=VESA

Suomen go-luokitukset 9.5.1995

Vesa Laatikainen	Helsinki	5 dan	Pekka Laakso	Turku	10 kyu
Matti Siivola	Helsinki	5 dan	Lauri Hiekkaranta	Turku	11 kyu
<i>Olli Lounela</i>	<i>Helsinki</i>	<i>4 dan</i>	Timo Klemola	Tampere	11 kyu
Lauri Paatero	Helsinki	3 dan	Juha Kuusela	Helsinki	11 kyu
Ari Karppinen	Helsinki	2 dan	Jari Torkkola	Tampere	11 kyu
Veikko Lähdesmäki	Tampere	1 kyu	Vesa Tuomi	Helsinki	11 kyu
<i>Markku Jantunen</i>	<i>Tampere</i>	<i>1 kyu</i>	Janne Viertö	Helsinki	11 kyu
Keijo Alho	Helsinki	2 kyu	Lauri Levanto	Salo	12 kyu
Timo Reijola	Helsinki	2 kyu	Kim Minkkinen	Lapinjärvi	12 kyu
Tero Sand	Helsinki	2 kyu	Jyrki Alenius	Kotka	13 kyu
<i>Lauri Aapola</i>	<i>Tampere</i>	<i>3 kyu</i>	Jörgen Illman	Lapinjärvi	13 kyu
Jarmo Heino	Helsinki	3 kyu	Marko Lindroos	Lapinjärvi	13 kyu
Mauri Tikka	Helsinki	3 kyu	Samuli Vaittinen	Lapinjärvi	13 kyu
Sari Kohonen	Helsinki	4 kyu	Nils Lindqvist	Salo	14 kyu
Mika Lähteenmäki	Tampere	4 kyu	Sinikka Siivola	Helsinki	14 kyu
Helena Niinistö	Tampere	4 kyu	Tomio Alho	Helsinki	15 kyu
Heikki Paatero	Helsinki	4 kyu	Satu Eloranta	Helsinki	15 kyu
Matti Rainio	Tampere	4 kyu	Kari Konttjärvi	Tampere	15 kyu
<i>Tero Suomela</i>	<i>Tampere</i>	<i>4 kyu</i>	Jukka Laakso	Turku	15 kyu
Jarkko Lindblad	Helsinki	5 kyu	<i>Jani Lahtinen</i>	<i>Helsinki</i>	<i>15 kyu</i>
Henri Toukoma	Tampere	5 kyu	Martti Tolvanen	Helsinki	15 kyu
Jarkko Hyvärinen	Tampere	6 kyu	Juha Lintula	Tampere	16 kyu
<i>Tapio Lampén</i>	<i>Helsinki</i>	<i>6 kyu</i>	Sami Sandqvist	Tampere	16 kyu
Oliver Nebelung	Turku	6 kyu	Jukka Laajarinne	Helsinki	17 kyu
<i>Otso Alanko</i>	<i>Helsinki</i>	<i>7 kyu</i>	Ari Lehtonen	Tampere	17 kyu
Petri Autio	Helsinki	7 kyu	Tony Danielsbacka	Lapinjärvi	18 kyu
Kari Haatanen	Helsinki	7 kyu	Arto Inkala	Helsinki	18 kyu
<i>Tapio Poutiainen</i>	<i>Helsinki</i>	<i>7 kyu</i>	<i>Tuomas Lukka</i>	<i>Helsinki</i>	<i>18 kyu</i>
Jukka Ranta	Salo	7 kyu	<i>Teemu Rovio</i>	<i>Tampere</i>	<i>19 kyu</i>
Matias Roto	Lapinjärvi	7 kyu	Marko Alenius	Nurmijärvi	20 kyu
Seppo Rönkkö	Lapinjärvi	7 kyu	Mika Junttila	Lapinjärvi	20 kyu
Rolf Ström	Tampere	7 kyu	Juhani Heino	Helsinki	20 kyu
Mauri Torikka	Turku	7 kyu	<i>Tiina Liukkonen</i>	<i>Tampere</i>	<i>22 kyu</i>
Timo Tähtinen	Helsinki	7 kyu	Dinos Papadopoulos	Helsinki	24 kyu
Jussi Wuorela	Helsinki	7 kyu	Urpo Tikka	Helsinki	27 kyu
Miika Minkkinen	Lapinjärvi	9 kyu	Jani Nyström	Lapinjärvi	28 kyu
Petri Pitkänen	Salo	9 kyu			
Juha Tanskanen	Helsinki	9 kyu			
Kaj Jansen	Salo	10 kyu			
Harri Kempainen	Tampere	10 kyu			

Jaakko Munkin muistoturnaus '95

Helsinki 11-12.3.95

“Jack the Monk” pidettiin Helsingissä jo 14. kerran. Turnauksen voitti hieman yllättäen Tampereen Tero Suomela, jolla oli varaa jopa passata yksi kierros.

Sija	Nimi	K	L	1	2	3	4	5	6	MM	PT	SOS	SDS
1	Suomela, Tero	TRE	5K	6+	10+	3+		4+	2+	7	5	27	27
2	Paatero, Lauri	HKI	3D	5-	8+	7+	6+	9+	1-	6	4	32	20
3	Laatikainen, Vesa	HKI	5D	12+	5+	1-	9-	8+	11+	6	4	30	18
	Jantunen, Markku	TRE	2K	8+	7-	15+	5+	1-	6+	6	4	30	18
5	Niinisalo, Helena	HKI	4K	2+	3-	11+	4-	12-	14+	5	3	30	14
6	Siivola, Matti	HKI	5D	1-	11+	17+	2-	7+	4-	5	3	30	11
7	Alanko, Otso	HKI	8K	14+	4+	2-	13+	6-	10+	5	4	29	18
8	Lindblad, Jarkko	HKI	4K	4-	2-	16+	10+	3-	12+	5	3	29	11
9	Lampén, Tapio	HKI	7K	13-	14+	10+	3+	2-	15+	5	4	27	17
10	Reijola, Timo	HKI	2K	15+	1-	9-	8-	16+	7-	4	2	28	6
11	Ranta, Jukka	SLO	7K	16+	6-	5-	15+	13+	3-	4	3	26	10
12	Poutiainen, Tapio	HKI	8K	3-	17+	13-	18+	5+	8-	4	3	24	9
13	Ström, Rolf	TRE	7K	9+	15-	12+	7-	11-	18+	4	3	23	11
14	Lehto, Kyösti	HKI	6K	7-	9-	19+	16+	15+	5-	4	3	23	8
15	Kohonen, Sari	HKI	4K	10-	13+	4-	11-	14-	9-	3	1	27	4
16	Rönkkö, Seppo	LVI	7K	11-	18+	8-	14-	10-	17+	3	2	21	4
17	Lee, Fred	HKI	22K	19+	12-	6-	++	18-	16-	2	2	16	2
18	Siivola, Sinikka	HKI	14K	++	16-		12-	17+	13-	2	2	13	2
19	Illman, Jörgen	LVI	13K	17-	++	14-				2	2	6	0

Naisten Gon Suomen mestaruus '95

Helsinki 26.3.95

Naisten mestaruudesta pelattiin neljättä kertaa. Kaksi kertaa mestaruuden on voittanut Helena Niinisalo ja nyt myös kaksi kertaa Sari Kohonen.

1.	Sari Kohonen	4 kyu	Helsinki	3 - 0	SM 1995
2.	Helena Niinisalo	4 kyu	Helsinki	2 - 1	
3.	Sinikka Siivola	14 kyu	Helsinki	1 - 2	
4.	Tiina Liukkonen	22 kyu	Tampere	0 - 3	

Pohjoismaiden mestaruuskisat 1995

Pohjoismaiden mestaruusturnaus 1995 14.-16.4. Tampereella oli kohtalaisen onnistunut kisa huolimatta muiden Pohjoismaiden vähäisestä osanotosta. Ruotsalaiset viisi pelaajaa romanialaisen opiskelijan kera olivat ainoat ulkomaiset kilvoittelijat 25 suomalaisen lisäksi, mutta kaikkiaan turnauksesta saatiin jännittävä ja viihdyttävä. Kolmen ensimmäisen pelaajan soskilpa lienee ikimuistoinen.

Iltaohjelmakin oli onnistunut. Teekkarien saunassa hankien keskellä laulu loi tunnelmaa ja mämmi maistui. Pikapeliturnaus Näsinneulassa 120 metrin korkeudessa pyörivässä ravintolassa oli aitoa nääs-eksotiikkaa, hämäryyttä myöten. Puuttui vain moottorikelkka-ajelu Näsijärven kevätjäällä...

Mutta annetaan puheenvuoro turnauksessa mukana olleelle:

Kirottu MacMahon vei jälleen kerran minulta Pohjoismaiden mestaruuden. Kun voitin vuosina -88 ja -89 mestaruuden, sen jälkeen aina osallistuttuani - kolme kertaa - olen jäänyt toiseksi mestaruudesta, yhden SOS-pisteen verran. Aikaisemmin systeemissä voittajani oli kahdesti Ulf ja nyt sitten varsinainen coup de grace, Olli!

Katkeruuttani lieventää myötätuntoni Matin kohtalosta: päänahka Ollille, kolmas sija mutta palkinnotta ja sitten vielä Punton peili repsallaan vandaalien jäljiltä. Kaksi kokoustakaan tuskin lievensivät Matin mieliharmia.

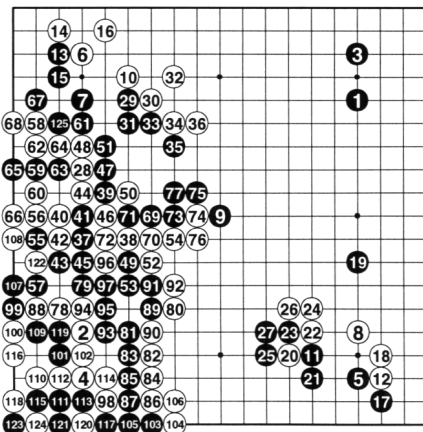
Tunnelmiin sopien tässä pelini, jonka hävisin Matille, ja jonka myötä hyvästelin osaltani tämän vuoden Pohjoismaiden mestaruuden.

Pohjoismaiden mestaruus 1995 3. kierros, 15.4.95, Tampere

Musta: Vesa Laatikainen, 5d

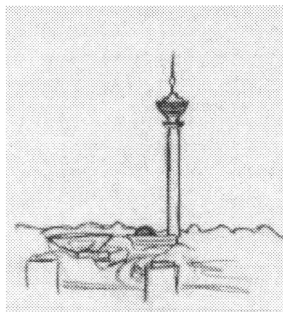
Valkea: Matti Siivola, 5d

Valkea voittaa luovutuksella 125:n jälkeen. *Ei kommentteja.*

Nordic Championship 1995

Tampere, 14.-16.4. 1995

Sija			1	2	3	4	5	6	MM	PST	SOS	SODOS	
1	Olli Lounela	FIN	3D	8+	5+	4+	3+	2-	6+	8	5	41	33
2	Vesa Laatikainen	FIN	5D	9+	7+	3-	8+	1+	5+	8	5	40	32
3	Matti Siivola	FIN	5D	6+	12+	2+	1-	5+	7+	8	5	39	31
4	Veikko Lähdesmäki	FIN	1K	5-	18+	1-	16+	11+	14+	7	4	33	19
5	Ari Karppinen	FIN	2D	4+	1-	19+	6+	3-	2-	6	3	41	17
6	Markku Jantunen	FIN	2K	3-	9+	7+	5-	10+	1-	6	3	40	18
7	Harry Taari	SWE	1D	10+	2-	6-	15+	8+	3-	6	3	39	17
8	Erik Ekholm	SWE	2K	1-	13+	10+	2-	7-	12+	6	3	38	16
9	Timo Reijola	FIN	2K	2-	6-	14+	11-	22+	13+	6	3	33	14
10	Lars Willför	SWE	1D	7-	15+	8-	20+	6-	11+	6	3	32	14
11	Niklas Mellin	SWE	4K	12-	21+	13+	9+	4-	10-	5	3	33	15
12	Mika Lähteenmäki	FIN	4K	11+	3-	16-	21+	18+	8-	5	3	32	13
13	Lauri Aapola	FIN	3K	14+	8-	11-	19+	16+	9-	5	3	31	14
14	Helena Niinisalo	FIN	4K	13-	25+	9-	17+	15+	4-	5	3	31	13
15	Tero Suomela	FIN	4K	16+	10-	18+	7-	14-	23+	5	3	30	13
	Gustav Fahl	SWE	4K	15-	20+	12+	4-	13-	18+	5	3	30	13
17	Tapio Lampén	FIN	6K			24+	14-	20+	21+	5	4	17	12
18	Sari Kohonen	FIN	4K	23+	4-	15-	25+	12-	16-	4	2	29	7
19	Tapio Poutiainen	FIN	8K	22+	23+	5-	13-	26-	28+	4	3	25	11
20	Jarkko Hyvärinen	FIN	6K	28+	16-	29+	10-	17-	26+	4	3	25	9
21	Mauri Torikka	FIN	6K	31+	11-	23+	12-	24+	17-	4	3	24	9
22	Rolf Ström	FIN	7K	19-	24-	28+	27+	9-	25+	4	3	23	9
23	Matti Rainio	FIN	4K	18-	19-	21-	30+	25+	15-	4	2	23	6
24	Seppo Rönkkö	FIN	7K	25-	22+	17-	26+	21-	29+	4	3	22	10
25	Oliver Nebelung	GER	6K	24+	14-	27+	18-	23-	22-	3	2	24	7
26	Bogdan Dobrin	ROM	15K	27-	28+	30+	24-	19+	20-	3	3	21	10
27	Jani Lahtinen	FIN	16K	26+	30+	25-	22-	29-	31+	3	3	17	7
28	Miika Minkinen	FIN	9K	20-	26-	22-	31+	++	19-	3	2	16	1
29	Teemu Rovio	FIN	19K	30-	31+	20-	++	27+	24-	3	3	15	4
30	Sinikka Siivola	FIN	14K	29+	27-	26-	23-	31+	++	3	3	14	4
31	Tiina Liukkonen	FIN	22K	21-	29-	++	28-	30-	27-	1	1	16	0

Julle Bamberg

Tampereen PM-kisat ja etenkin ruotsalaisten delegaatio innoittivat tämän tarinan, jonka synnytyks kesti parisen tuntia saunassa. Lyhyt ja ontuva runoelma jatkaa kunniakkaasti perinnettä, jonka Francis Roads aikoinaan aloitti kertomalla Balladin Julian Farawaysta.

Let me tell you this sad story
about a Swedish player named Julle Bamberg
And when he went to the Nordic Championship
to a distant place in Finland, called Tampere

The first ferry he took to Finland, it sank
The next ship he was going with, it stank
And Julle - you might guess - got really drunk

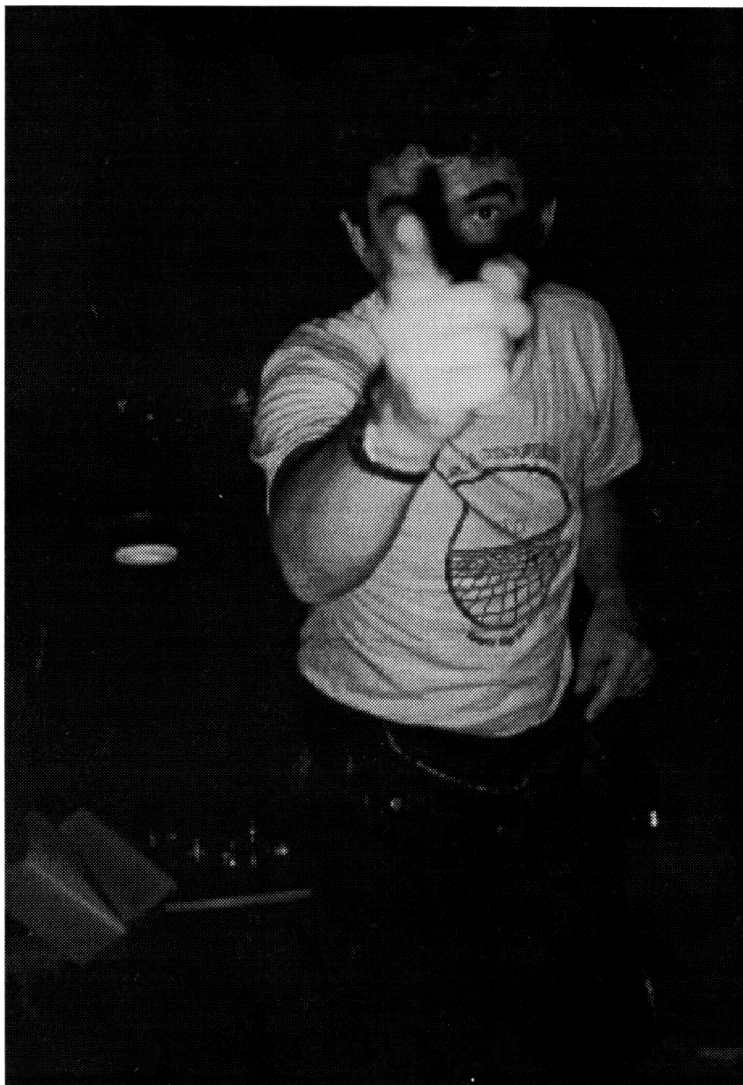
Finally in Finland, at Åbo he jumped to a train
He should have known better, all in vain
Arriving at Tampere and the tournament, his chances seemed to be faint

The first round, he was paired up
Against the dan player he lost
though the master had a hiccough
and telling after the game: what a rip-off

The second round, he had to play against a woman
Well, against a lady, he shouldn't worry
but after the game, the lady said: I'm sorry

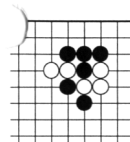
The third round was paired according to McMahon
But by that moment Julle would rather play Backgammon
The rest of the tournament, you don't want to hear
The success he couldn't have, that was something weird
To comfort himself he only had his 15 litres beer

This sad story - luckily - has a happy end
Julle got back to his country, Sweden
Now, living back home, he has a Chinese wife
Still it can't be helped, Julle would play as 4 kyu
for the rest of his life.

“Why listen to Francis, Julian Faraway?
Just like lucky Julle, you can get away”

Kun pelasin taishan

Senten kalmanhajuisista arkistoista löytyi jouluna 1994 tämä artikkeli, tuntemattoman kirjoittajan tekele vuodelta 1988. Mitkä syyt estivät aikoinaan kertomuksen julkaisemisen, mihin kirjoittaja katosi, mistä oikein on kysymys? Rakkaat lukijat, vastuu on teidän:

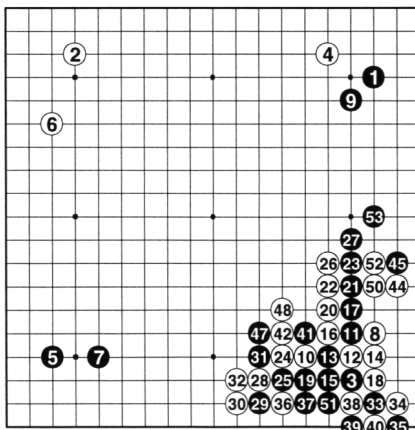
Gon teoriaa käsittelevät kirjoitukset ovat yleensä olleet ammattilaispelaajien yksinoikeus, mutta nyt Sente kaataa moiset turhat raja-aidat ja julkaisee pitkäkhön artikkelin taisha-josekista erään amatööriin kertomana.

1. luku Viiden vuoden go-peliurani aikana gon eri vivahteet ovat tarjonneet henkistä ja älyllistä tyydytystä, mutta kuitenkin se, minkä takia pelaan gota ja pyrin jatkuvasti parantamaan peliäni, on se, että laudalla voi purkaa kaikenlaisia aggressioitaan, omituisia ajatuksiaan ja antaa pelin monimutkaisuuden karata käsistään. Taisha-joseki - "tuhansien muunnelmien joseki" - on ehdoton suosikkijosekini, ja tässä kertomuksessa haluan kertoa omista käsityksistäni taishasta ja näyttää taisha-josekin toiminnassa "huippupeleissäni". (Näistä peleistä ei tietenkään ole syytä ottaa minkäänlaista oppia, vaan parasta on lukea juttu kevyenä viihteenä.)

Taishan tarina alkaa tietenkin kuuluisista ammattilaisten peleistä. Alla on esitetty kaksi peliä, jotka kuuluvat go-historiaan ja joiden taisha-josekit ovat olleet loistavia ideoiden lähteitä minulle.

Kuva 1. Honinbo Shusaku vs. Genan Inseki. Osaka 21.,24. ja 25.7.1846. Siirrot 1-53, musta voitti 3 pisteellä 325 siirrossa.

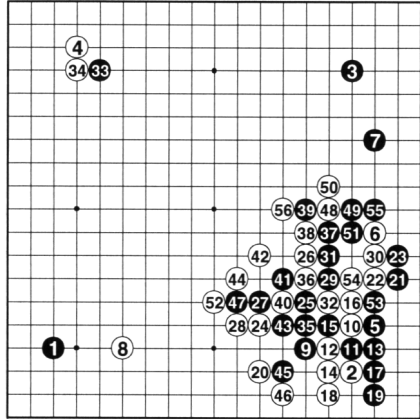
Tässä kuuluisassa "korvia punoittavassa" pelissä Genan Inseki pystyi yllättämään Honinbo Shusakun uudella taisha-muunnelmalla, ja Shusaku meni komeasti lankaan. Tästä huolimatta Shusaku voitti pelin. Pelin kerrotaan ratkaistun yhdellä siirrolla (127): Shusakun loistavan siirron jälkeen Genanin korvat punoutuivat, mikä kertoi kuinka järkyttynyt hän oli Shusakun siirrosta.

43 at 33, 46 at 40, 49 at 33

Kuva 2. Kato - Ishida. Tokio, 25. ja 26.10.1970. Siirrot 1-56, musta voittaa puolella pisteellä 269 siirrossa.

Tämä peli esittelee modernin taishan "in action". Kato voitti pelin puolella pisteellä, mutta taishaa pelatessa molemmilla oli omat hyvät ja huonot hetkensä. Tämä peli aloittaa kirjan siitä, kuinka Ishida Yoshiosta tuli Honinbo ensimmäisen kerran, tästä tappiosta huolimatta.

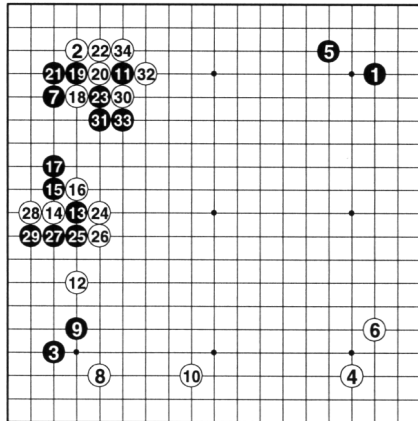

2. luku Kunpa vain muistaisin sen päivän, jolloin ensi kerran pelasin taishan. Ihmismielen puutteellisuuden vuoksi joudun turvautumaan kirjattuihin peleihini ja muistikuviiini niiden aikaisista tunnelmista.

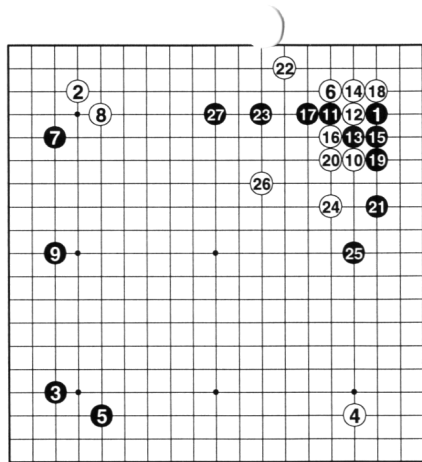
En tiedä, pelattiinko Suomessa taishaa juuri ollenkaan, ennen kuin minä löysin kutsumukseni taishasta, mutta joka tapauksessa ensimmäiset pelikirjaukset taishasta löytyvät vuoden 1986 SM-kisoista, joissa voitin ensimmäisen Suomen mestaruuteni.

Tuohon aikaan en ollut vielä opiskellut kovin paljon taishaa, mutta fiilis oli jo selvä. Kuten seuraavista peleistä voi huomata, rauhallinen fuseki oli aika tuntematon käsite minulle. Nämä pelit lisäsivät vähän luottamusta taishaani, vaikka ulkomaisissa turnauksissa en olisi vielä uskaltanut pelata vastaavalla tavalla.

Kuva 3. Laatikainen-Lounela, Helsinki, SM lokakuu 1986. Siirrot 1-34, musta voitti 33,5 pisteellä.

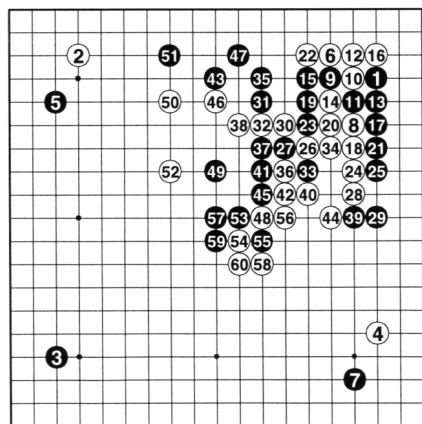
Kuva 4. Siivola-Laatikainen, Helsinki, SM lokakuu 1986. Siirrot 1-27, valkea voitti 13,5 pistettä 248 siirroissa.

3. luku Seuraavana keväänä edustin Suomea gon amatöörien maailmanmestaruuskilpailuissa ja taisha oli jo kytemässä pinnan alla. Selaillessani pelejäni siinä turnauksessa, huomaan että kolmannella kierroksella Laurent Heiser, 4 dan, pelasi taishan minua vastaan ja minä pelasin rauhallisen muunnelman ! Onneksi tilanne ei ollut ihan puhdas taisha ja ratkaisuni oli kohtuullisen hyvä.

Well, viiden kierroksen jälkeen minulla oli kolme voittoa ja olin varma, että jäljellä olevasta kolmesta pelistä voittaisain ainakin yhden ja saisin näin neljä pistettä, mihin suomalaiset eivät aikaisemmin olleet kyenneet. Sain kuudennella kierroksella vastaan Tibor Pocsain, 5 dan, Unkarista, ja hävisin pelin siistillä 12,5 pisteen marginaalilla. Seitsemännellä kierroksella Helmut Wiltschek, 6 dan, Itävallasta pelasi taishan minua vastaan, pelistä tuli melkoinen taistelu ja tunsin olevani jo voitolla, kunnes hämäännyin täysin vastapelaajani voivotteluista ja valituksista. Vaikka hän oli byo-yomissa, hän pelasi hyvän loppupelin ja minä hävisin 6,5 pistettä.

Viimeiselle, kahdeksannelle kierrokselle järjestelmä arpoi sitten vastustajakseni Egbert Rittnerin, 5 dan, Länsi-Saksasta, jolla oli jo neljä voittoa. Koska olin tuohon aikaan 3 dan, katsoessani viimeisten kierrosten vastustajieni dan-lukuja tunsin, että kohtalo oli kohdellut minua epäoikeudenmukaisesti. Kun peli alkoi, oli mieleni täysin kaoottinen, jokin naksautti aivoissani, ja pelasin taishan. Hävisin pelin, mutta muistot siitä saavat minut yhä nauramaan sisimmässäni. Ainakin se oli oikea taisha, vai mitä.

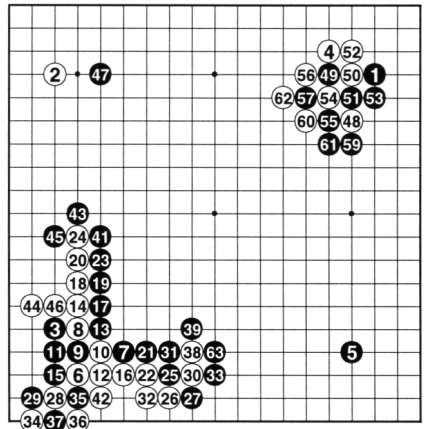
Kuva 5. Rittner - Laatikainen. Peking, WAGC toukokuu 1987. Siirrot 1- 60, musta voittaa luovutuksella 203 siirron jälkeen.

4. luku Samana kesänä Euroopan Go-kongressissa Grenoblessa minusta tuli lopullisesti taisha-friikki. Aina kun mahdollista, pelasin taishan. Tuolloin olin jo WAGC:n jälkeen tehnyt hieman "tutkimustyötä", etenkin taishan trikki-muunnelmista, ja tunsin olevani varmalla pohjalla. Ensimmäiset kaksi peliä EM-turnauksessa sujuivat ihme kumma ilman taishaa, mutta kolmannessa pelissä sain nautittavan voiton Michael Katscherista, 5 dan, Länsi-Saksa. Pelasin saman taisha-muunnelman, jolla Genan Inseki oli pystynyt trikittämään Honinbo Shusakua, ja - tuskin saatoin uskoa - Katscher meni myös lankaan. Sen jälkeen peli oli minun, varsinkin kun taisha, joka pelattiin, oli vielä karmeampi kuin Genan-Shusaku-pelissä. Katscher selittelikin myöhemmin: "Scheisser, diese Joseki hab' ich nicht gewissen."

Kuva 6. Laatikainen - Katscher.

Grenoble, Euroopan Go-kongressi, heinäkuu 1987. Siirrot 1-63, musta voittaa luovutuksella myöhemmin.

Tämän jälkeen pelasin vain taishaa, pari kertaa vastustajani retkahtivat samaan trikkiin, joskus he vastasivat oikein, mutta aina pelistä tuli valtaisa kaaos. Hassua kyllä: ne pelit, joissa taishaa ei pelattu, yleensä hävisin. Grenoblessa tavakseni tulikin vastata muille suomalaisille pelaajille, kun he tulivat kysymään pelini lopputulosta: "Se oli taisha," tai, "se ei ollut taisha."

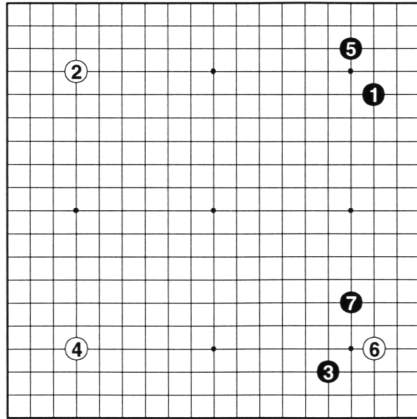

40 at 28, 58 at 49

Kun Grenoblessa osallistuimme joukkue-turnaukseen joukkueella, jonka ykköspelaaja olin minä, kakkospöydässä Olli ja johon erinäisistä säännöistä johtuen jouduimme ostamaan kolmospelaajaksi tanskalaista vierastyövoimaa, joukkueen nimeksi tuli luonnollisesti "Taisha". Taishan maine ilmeisesti pelästytti vastustajamme niin, että joukkue saavutti helposti toisen tilan turnauksessa.

5. luku Päätin osallistua talvella 1987 Lontoon uuden vuoden turnaukseen ja sain myös Matin tulemaan mukaan. Pelasin taas taishaa sen verran, että Suomeen takaisin tullessani olin jo 4 dan. Lontoossa sovelsin uutta fusekiani, jolla vastustajan voi melkein pakottaa pelaamaan taishaa. Kuvassa 7 on fusekin ensimmäiset siirrot, jonka jälkeen voidaankin unohtaa fuseki ja rauhallinen peli.

Kuva 7. Mustan mokuhadzushifuseki (3-5-aloitus). Myös Ishida Yoshio on käyttänyt tätä peleissään, ja täysin samoin perustein...

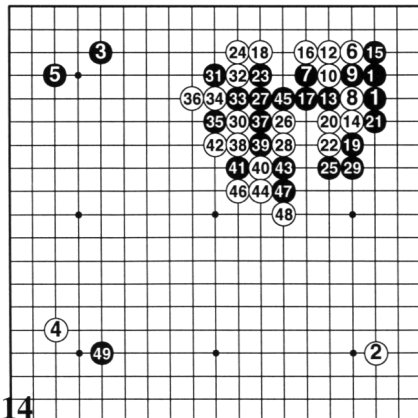

6. luku Lontoossa meille oli näytetty ensimmäisen kerran tietoja avoimesta maailmanmestaruuskisasta, Fujitsu Cupista, ja siitä, että Euroopassa järjestettäisiin karsinta Euroopan edustajan valitsemiseksi. Koska karsintaan oli 4 danin osallistumisraja, olin itseoikeutettu Suomen edustaja Düsseldorfiin, jossa karsinnat pidettiin. Kilpailussa oli kahdeksan kierrosta ja 34 kilpailijasta sijoituin kahdella voitollani 18. sijalle.

Joka kierroksella pyrin pelaamaan taishaa. Toisinaan vastustajani pelasivat kauhuissaan jonkin rauhallisen muunnelman, toisinaan he vain olivat liian vahvoja pelaajia. Yhdessä pelissä kuitenkin pystyin trikittämään hollantilaisen Erik Puytin 4 dan uuteen suosikkitrikkimuunnelmaani. Sen taishan jälkeen olin jälleen kerran varma voitostani, pelasin erittäin siististi varmistavin siirroin ja lopulta voitinkin - puolella pisteellä. Se saattoi olla onnea, mutta minä kiitän voitostani taishaa.

Kuva 8. Laatikainen-Puyt.
Düsseldorf, Fujitsu Cup
Qualification, 27.2.1988. Siirrot 1-49, musta voittaa 0,5 pistettä.

Düsseldorfissa mieleeni alkoi vähitellen hiipiä epäily, että ehkä taishaa ei aina olekaan hyvä pelata, vaan on ajateltava laajemmin koko lautaa. Tällaisen hassun ajatuksen sain, kun olin hävinnyt kuusi peliä yhdessä turnauksessa. Lisäksi yölliset jutusteluni puolalaisen

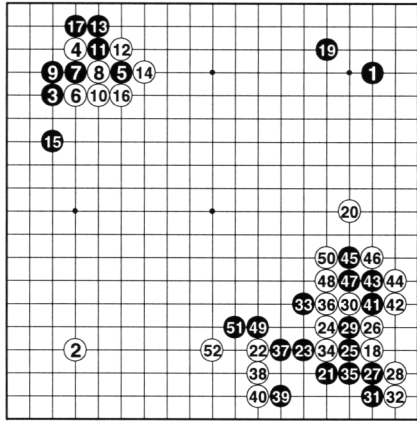

Janusz Kraszekin, 6 dan, kanssa tukivat tätä ajatusta ("You may be shtrong but it ish not only becaushe of taisha").

7. luku Odensen Pohjoismaiden mestaruuskisoihin keväällä 1988 menin taas taisha mielessäni, mutta asetelmat olivat oikeastaan selvät jo ennen turnauksen alkua. Olin suvereenisti vahvin pohjoismaista, kun muut olivat menneet Japaniin amatöörien maailmanmestaruuskilpailuihin, mutta turnauksessa oli vielä kaksi minua vahvempaa: Tibor Pocsai ja Hans Pietsch. Peli Pietschiä vastaan on kuvassa 9.

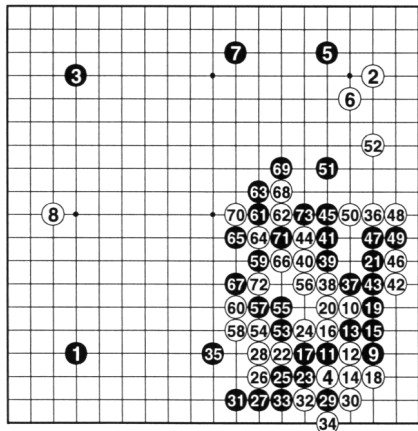
Kuva 9. Laatikainen-Pietsch.
Odense, PM 22.5.1988. Siirrot 1-52, valkea voittaa luovutuksella siirron 172 jälkeen. Tästä pelistä huomaa, että taisha-joseki ei ole ainoa joseki, jossa voi tuhota oman pelinsä.

Hauskin pelini turnauksessa oli, kun sain vastaanani vahvan hollantilaisen yhden kyun Rob Kokin (4. turnauksessa). Hän oli 1 kyu, joka piti taishasta, ja minä olin 4 dan, joka piti taishasta. Pelissä pelattiinkin vuoroitellen kaksi taishaa vastakkaisissa nurkkauksissa. Voitin pelin luovutuksella. Sääli, että siitä ei ole säilynyt pelikirjausta.

8. luku Hampurin Go-kongressissa 1988 luovuin melkein kokonaan taishasta EM-turnauksessa ensimmäisen pelin jälkeen. Hävisin sen verran surkeasti Ronald Schlemperille, 6 dan, Hollanti, että aloin vakuuttua siitä, että taisha ei aina olekaan paras joseki.

Kuva 10. Schlemper - Laatikainen.
Hampuri, Euroopan go-kongressi heinäkuu 1988. 1-73, musta voittaa luovutuksella 73:n jälkeen.

Go-kongressin kaupunkijoukkue-turnauksessa tunsin kuitenkin joukkueen nimen velvoittavan (aivan oikein joukkueen nimi oli "Taisha") ja pelailin jatkuvasti uutta tsuke-muunnelmaa taishasta. Komein lopputulos tällä josekillä oli itävaltalaisesta Berndt Scheidia 4 dan vastaan. Kuvassa 11 on peli, joka luultavasti lyö turnauksen ennätyksen lyhimmästä pelistä, enkä ole yhtä lyhyttä peliä nähnyt. Peli noudattaa taisha-ideologiaa puhtaimmillaan: "Ensin yksi kivi kuhunkin nurkkaan ja sitten taisha. Näin ei tarvitse huolehtia fusekista, chubanista tahi yosesta."

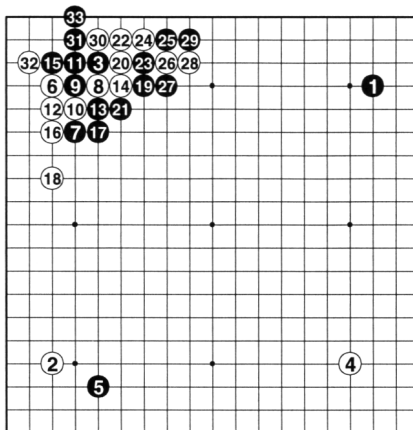
Kuva 11. Laatikainen-Scheid.

Hampuri, EGC Town Team

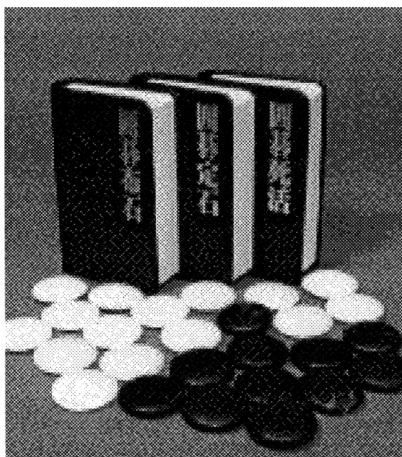
Tournament, heinäkuu 1988.

Siirrot 1-33, musta voittaa luovutuksella siirron 33 jälkeen.

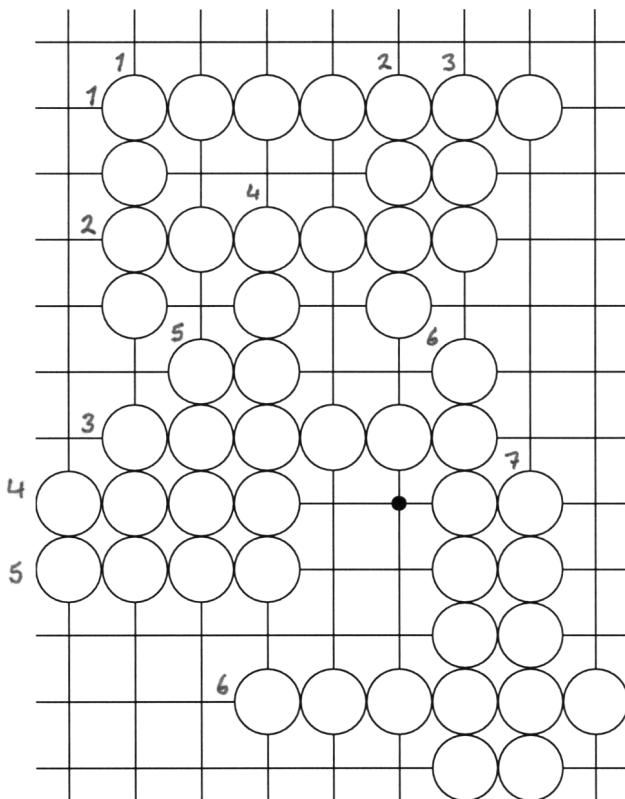
Tämän trikkivariaation oikea pelitapa kävikin jo ilmi Schlemperin pelistä.

LOPPU (vai jatkuuko...)

Go-piilosana

VAAKASUORAAN

1. Elorannan tyttö ja Siivolan rouva tutkivat takin istuvuutta. (7)
2. Kulmittain, sivuttain vai molemmat? Ihan sikinsokin. (6)
3. Teknisesti sujuva jippo. (6)
4. Bingo! Aloite meni lopussa. (4)
5. Melkein vaihtoehtoinen kissan naukaisu. (4)
6. 30 pisteen häntä pistetään siirron perään: voiko sen pelata? (6)

PYSTYSUORAAN

1. Patti keskellä, lopusta alkuun. (4)
2. Aimo kompensatio alussa väärin päin. (4)
3. Uhkaajia riittää. (3)
4. Sen seinällä on opettajan kuva. (6)
5. Ängetä ilman pilkkuja sandaalimaiseen ansaan. (4)
6. Kas, uusi juttu Keijolta. (7)
7. Kivan kiven menetyks. (5)

Harhailevan mielen kiusaukset

On aikoja, jolloin gon pelaaminen ei luista, eikä se silloin aina maista. Tämä johtaa mielen harhailemiseen ja irroittautumiseen irti itse pelistä, kiusauksiin tehdä sivuseikkailuja ja hajahuomioita ohi laudan.

Pelaajilla on kullakin omat persoonalliset tapansa laudan äärellä. Me pelaamme aina täysillä omana itsenämme, sillä gon pelaaminen on suurta keskittymistä vaativaa ja suureen keskittymiseen johtavaa. Näin odottamattomat tilanteet, epämiellyttävät tai miellyttävät sekvenssit, pienet tai isot yllätykset pelilaudalla johtavat useimmiten pieniin, mutta kuitenkin havaittaviin muutoksiin olemuksesamme niin ilmeinä, eleinä, kuin asentoina. Hyvin, hyvin harvat ovat ne pelaajat, jotka eivät hievhda laudan tapahtumista. Tai vaiikkeivät hievahtaisikaan, niin jokin merkki kuitenkin osoittaa liikituksen tilaa. Esimerkkinä mainittakoon historial-

linen peli, jossa suurmestari sai älykkäällä laitollaan muuten “coolin” vastustajansa korvalehdet punehtumaan.

Joskus onkin mukava sivusilmällä havainnoida, mitä vastustajassa oikein tapahtuu, tehdä irtohavain-toja silloin, kun oma pelaaminen ei juuri tyydytystä tuo. Eli miten oikeaan osunut siirto tai ainakin aluksi sellaiselta tuntuva siirto saa V:n mutruamaan suuta, M:n tuhahtamaan hiljaa tai sitten kovaa, O:n lausumaan: “No hyvä on,” S:n korjaamaan asentoaan ja A:n nyökyttelemään päätään. Reaktiot on ne pelaajalla itselläänkin ja arsenaali on laaja. Mutta omat hankaluudet eivät mitenkään mieltä ylennä eivätkä näin juuri kiusausta havainnointiin nostattele. Joten kiusaantukoot muut.

Keijo Alho

Helsingin go-kerhon kiertelevä menneisyys

Vuoden -79 syntymänsä jälkeen kerholle on elonsa aikana tapahtunut kaikenlaista. Tässä Sente antaa kunniainninnan kaikista niistä pelipaikoista, joissa kerho on pelannut matkansa varrella enemmän tai vähemmän säännöllisesti. Kuka vielä muistaakaan noita aikoja...

Vanha Poli

Uusi ylioppilastalo:

- kirjakahvila

- kemistien kerhohuone

Annan & Eerikin Pub

Van Gogh

Sivuraide

Esteri

Pam-Pam

Itäkeskuksen nuorisotalo (Stoa)

Lossivahti

Österi

Bier Akademie

Piritta

Mestaritalli

William K

Viherkulma

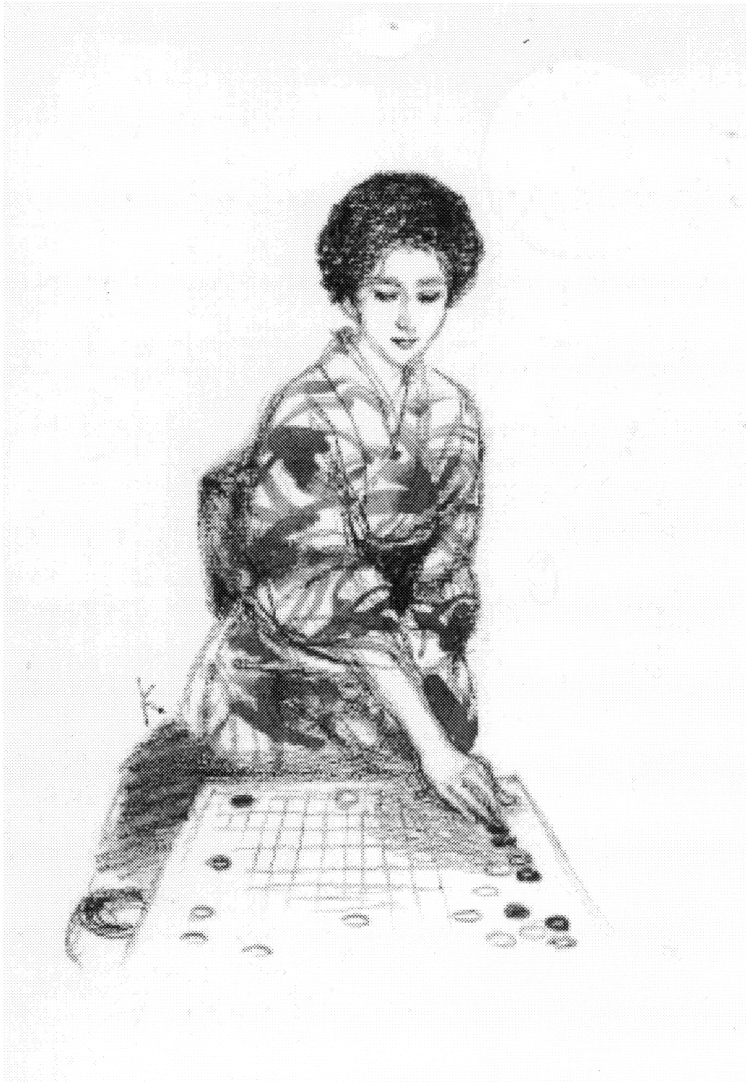
Juttutupa

Meritähti

Ystävyysdenpuiston kerhotila

Itäkeskuksen nuorisotalossa syyskuussa -85

“Ja vasta silloin hän ymmärsi, että oli pelannut kettuhengen kanssa.”